

Prav izreden, v svoji vrsti edin pesniški dar je torej Sardenkova „Roma“ slovenski literaturi. Sam pravi skromno o svojih pesmih:

Kaj na bregu koča
ribičeva more borna,
da se sveti zlatozorna,
kakor da je ribič kralj? ...

A ta zlati svit, ki ga je razlilo rimsko solnce na posavskega ribiča, odseva vendar iz njegove poezije z neminljivo lepoto.

K „Romi“ je naslikal g. Ivan Vavpotič naslovno stran, ki je sama zase umotvor. Gospod Vavpotič ni čital Sardenkovih pesmi, ampak pisec teh vrst mu je le v par besedah

Ljudmila Poljanec. **Poezije.** V Ljubljani 1906. Pesnica, znana iz leposlovnih listov, je nabrala v tej knjižici svoje raztresene pesmi ter jih uredila v „Pesmi in romance“, „Intermezzo“, ciklus „Ob Adriji“ in „Epilog“. Oglašena beseda ji teče v mirnih verzih, v katerih opeva običajne predmete: ljubavne motive, tožbo po mladosti, prijateljstvo i. t. d. s tonom lahke melanholije, kakor uči peti ptičico o sebi:

Nekdaj je bila, v nedavnih dneh
v tej vasi je deklica bila,

in mir je ljubila nebeških zvezd,
in gaja skrivnostno tihoto,
in lilije, rože in rožmarin
in srca ljubav in dobroto!

TAVRIŠKA PALAČA V PETERBURGU, ZBOROVALIŠČE DRŽAVNE DUME.

označil glavni motiv, in je bil torej slikar čisto svoboden. Glejte, kako sta se našla dva umetnika! G. Vavpotič je združil v eno briljantno kompozicijo dva velika motiva Sardenkova: Poganski in krščanski Rim. Triumfator Neron, ki mu vlečejo voz trije tigri, z vso karakteristiko poganstva na obrazu in v gestah, zagleda Križanega z neskončno milobo na obrazu. Spodaj sta znaka rimske republike in cesarstva, zgoraj krščanstva in cerkve, v ozadju se pa nad Kolosejem v rožnati zarji spenja kupola matere vseh cerkev. Veliko svetovno-zgodovinsko naziranje govori iz te slike z duhtečo poezijo rahločutnega umetnika. Kar opeva pesnik v sanjavih vizijah, je tu predočil slikar z gotovo roko. *Dr. E. Lampe.*

Odplavale zvezde so v nočni mir,
in zašli so v gaje vetrovi,
in lilije, rože in rožmarin
odeli so beli snegovu ...

„Strune, uglasene v mōli“, „mladost, ki je šla mimo, vsa venčana, v zarjo odeta“, ljubav, ki jo je raztrgala smrtna kosa, nejasno koprnenje, ki drhti za neznanimi upi in cilji, „ljubezen, up, vera mladih dni“ — taki motivi nam zvené iz pesmi Poljančeve, ki so domači pri mlajših naših pesnikih, tu odeti v prikupno, blagoglasno obliko, ki ji sicer manjka globokega, silnega izraza čustev kakor tudi onega svilnatega bleska modernizma, a ki se čita prijetno v melodioznem ritmu. Slabi zgledi so jo zapeljali žal k nerodni pesmi „Vi pe-